

Karadeniz Kadını

— çitlembik · 22 Mayıs 2019

KARADENİZ KADINI

Karadeniz'in mavisi kadın
Küfesinde hüzün var hep hüzün
Bazen çılgın delirmiş gibi
Başına buyruk bulutlar gibi
Yağmurda hikayesi yazılan
Kemençenin telinde
Dolu dizgin kısrak olup
Koştukça inadına susan kadın
Karadeniz'in yeşili
Sil gözyaşlarını
Kimseler görmesin
Bir dost tesellisi mi
Gök kuşağının renkleri
Ellerin aş kokulu
İstanbul'da düşleri mesken tutalı
Çilene baş kaldıralı
Hoyrat gönlüne kement vuralı
Şiirler doğdu mucize diye
Noktaların hükmünü en iyi sen bilirsin
Her virgül bir haykırıştır
Yoksa
Soru işaretleri mi
Hiç deyip omuz silktiğin
Anzer balı diye zehir içtiğin
Doğru mu be kadın
Karadeniz çayı gibi
Demlendikçe demlen
Tutun hayata
Kelebekler bir güne sığdırır ömrü be kadın

H. Çiğdem Deniz